

BIOGRAFIA LINGÜÍSTICA

La meua biografia lingüística és tan curta i petita que, de seguida, estarà comptada.

La llengua materna meua és el castellà i això ha tingut molt de pes al llarg de molts anys de la meua vida; a més, jo no en coneixia cap altra. Només havia escoltat una mica de gallec per proximitat al lloc on jo vaig néixer.

Quan vaig arribar a Barcelona i escoltar per primer cop parlar català, una llengua que gairebé ni sabia que existís, em va sobtar molt, perquè no entenia res de res.

Però anava passant el temps i vaig començar a escoltar la ràdio. Feien un programa en català al migdia, jo no l'entenia, però posaven cançons de Joan Manel Serrat, que m'agradava moltíssim. També hi havia altres cantants que ho feien en català.

Més endavant, vaig començar a relacionar-me per vincles familiars i d'amics amb l'idioma català i començar a entendre'l i sentir interès per aquesta llengua.

El que més em va costar va se parlar-lo. Era por? Vergonya? No ho sé! El que sí sé és que, com si fos una nena que comença amb el so de les lletres i una rere l'altra, van sortint les paraules fins arribar al fet que gairebé, sense adonar-te'n, ja el parles.

Encara em queda molt per aprendre, però, amb l'ajuda dels qui m'estan ensenyant, el diccionari i la meua perseverança, estic segura que me'n sortiré.